

Feest van Passie. Als je weet wat de grondbetekenis is van Passie, klinkt dit als een innerlijke tegenspraak. Passie betekent lijden, afzien. Op de vierde zondag in de veertigdagentijd hebben we Jezus gehoord over zelfverloochening en je kruis op je nemen, Lukas 9 en 14. We zongen Gezang 326:2, EL 435, Opwekking 460, 614, 664, 719, 762.

Passie is: ergens voor gáán. Ja, zegt Jezus, maar dan wel onder een kruis.

“Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen een dagelijks zijn kruis op zich nemen en Mij volgen.” (Lukas 9:23) Dat klinkt heel actief: dagelijks op je nemen. Elke ochtend begint er dus mee...

Het is niet zo moeilijk om het verband te zien tussen kruis dragen en lijden. Maar oei, ben ik dan wel een goed christen? Lijd ik wel vanwege mijn geloof? Alles is er tegenwoordig op ingericht om het lijden zoveel mogelijk te beperken en terug te dringen.

En zelfverloochening – wil Jezus dat mensen die altijd klaar staan en altijd anderen helpen, dat nog meer doen, totdat ze er bij neervallen?

Het kruis wordt gedragen door een veroordeelde. Je weet: die persoon zal sterven. Wil Jezus dat ons leven uitloopt op de dood?

Hij zegt: “Ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen. Wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden.” (9:24) Zie je dat, Jezus wil ons leven behouden, maar dan langs de weg van de dood. Als een kastanje.

Breken met je familie en met jezelf, zegt Hij (14:26). Familie was toentertijd alles. Daarmee breken betekent dat je innerlijk vrij komt. Ongevoelig voor allerlei verwachtingen en goed- of afkeurende opmerkingen. Waaraan meet een mens af of zijn leven betekenis heeft?

Jezus vertelt drie gelijkenisjes.

- Als je uitgenodigd wordt bij een bruiloft, ga dan achteraan zitten (14:7-11).
Je leven hangt niet af van status. Je eventuele hoogmoed gaat aan het kruis, hoe pijnlijk dat ook is voor veel mensen. Maar mag je dan zelf nog wel iets willen? Helpt het beeld van een scheidsrechter ons hier?
- Als je zelf mensen uitnodigt bij een feestmaal, denk dan eerst aan de kwetsbare groepen. (14:12-14)
Je hoeft niet aan je cv en je interessante netwerk te poetsen. Belangrijk doen is een ijdele behoefte.
- Als je uitgenodigd wordt bij het grote feestmaal, het feest van de Heer, kom dan niet met smoesjes. (14:15-24)
De Heer zelf nodigt je uit – dan kun je niet weigeren. Hij roept je op tot een bepaalde manier van leven, maar in de eerste plaats om bij Hem te komen. Hem te volgen van kruis naar feest dus.

Ten slotte, bedenk dit. Jezus volgen vraagt actie en kan pijn doen. Maar dit volgen kan - omdat Jezus voorop gaat!

Maak een keus uit de onderstaande gesprekspunten.

- Even een rondje maken: welk verlangen roept zelfverloochening en kruisdragen in je op?
Hoe zou je zo concreet mogelijk aan dat verlangen kunnen beantwoorden? Wat gaat aan het kruis?
- Elk huis heeft zijn kruis. Wordt dat hier bedoeld?
- Hoe letterlijk moet je dat nemen: breken met je familie?
- Nietzsche vond Jezus een zwakkeling, omdat Hij zegt dat je jezelf moet verloochenen. Dat zegt Hij alleen maar omdat Hij de confrontatie niet aandurft.
Kun je hier eens op reageren vanuit het voorbeeld van een goeie scheidsrechter – die niet opvalt tussen de voetballers en tegelijk het spel doortastend leidt. Kun je persoonlijk iets met dit beeld?
- In hoeverre is de Ankergemeente een Lijdende kerk? In hoeverre zie je bij ons de neiging om alleen gelijkgezinden uit te nodigen op ons feestje?
- Gelijkenisjes a en b zijn ook te volgen voor iemand die niet per se gelovig is. Wat is hiervan waar?
- Jezus heeft het over excuses op zijn uitnodiging. Hebben twintigers anders excuses dan vijftigers?
- Voor wie meer wil. Bekijk de teksten over kruis dragen eens in Mattheus 16. Wat zie je Petrus daar doen in plaats van volgen? Hoe herkenbaar vind je dat?